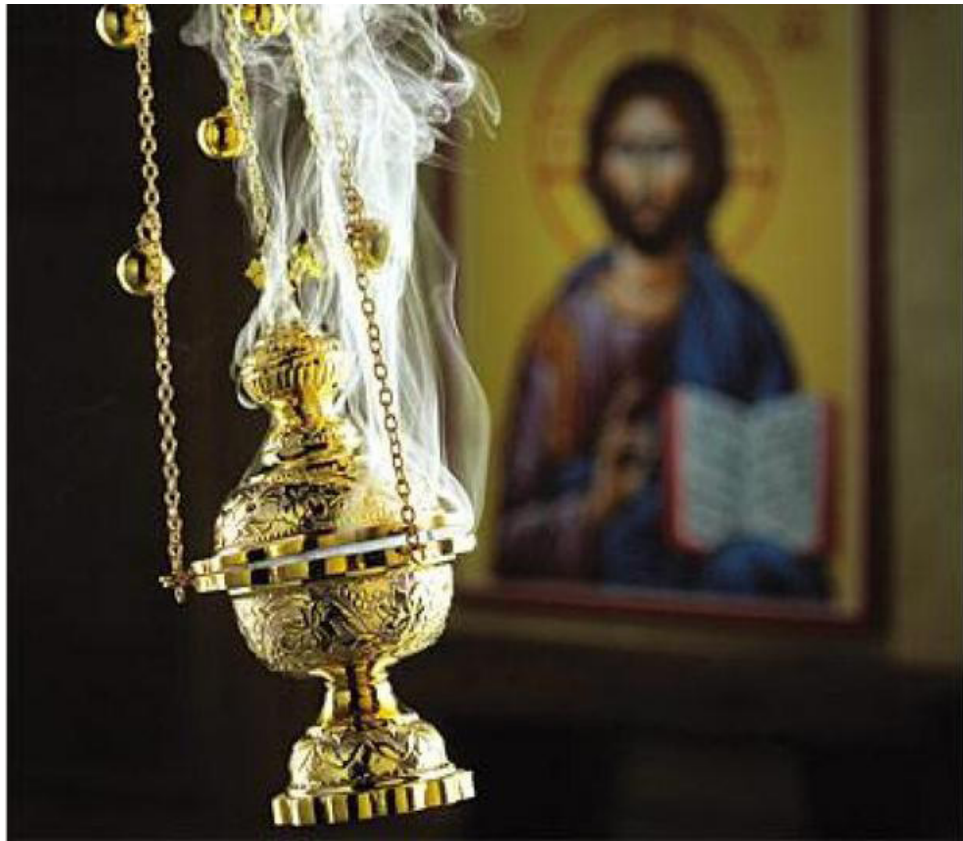

Мукачівська греко-католицька єпархія

Літургійні брошури

Послѣдованіє Вечѣрни

На малій, повсякденній та великій (без Литії) Вечірні ієрей, надягнувши на рясу епітрахиль, стає перед зачиненими царськими дверима і починає:

Ієрєй: Благословєнъ Бѡгъ нашъ всегда, нынѣ њ прїснѡ, њ во вѣки вѣкѡвъ.

Анѣкз: Амїнь.

Слѡва Тебѣ Бѡже нашъ, слѡва Тебѣ.

Царю небесный, оутѣшителю, дѡше истины, ѡже вездѣ съиѡ, њ всѡ ѡполнѡи, сокровище благѡхъ њ жїзни подаѣтелю, прїиди њ вселися въ ны, њ ѡчисти ны ѡ всѡкѡа скверны, њ спаси блаже, дѡшы наша.

Свѡтъиѡ Бѡже, свѡтъиѡ Крѣпкїи, свѡтъиѡ Безмертвнїи, помїлѡи насъ. (3)

Слѡва Отца, њ Сына, њ Свѡтѡму Дѡху, њ нынѣ њ прїснѡ, њ во вѣки вѣкѡвъ, амїнь.

Пресвѡтъа Тронце, помїлѡи насъ: Господи, ѡчисти грѣхѡи наша: Владыко, прости беззаконїа наша: свѡтъиѡ, посѣти њ ѡсѣлѡи немощи наша, ѡмене Твоегѡ радн.

Господи помїлѡи. (3)

Слѡва Отца, њ Сына, њ Свѡтѡму Дѡху, њ нынѣ њ прїснѡ, њ во вѣки вѣкѡвъ, амїнь.

Отче нашъ, ѡже єси на небесахъ, да свѡтитсѡ ѡма Твое, да прїидетъ царство Твое, да бѡдетъ воля Твѡа, ѡкѡ на небеснѡ њ на землїи. Хлѣбъ нашъ насѡбный даждь намъ днесь, њ ѡстави намъ долги наша, ѡкоже њ мы ѡставаѡемъ должникѡмъ нашимъ: њ не введи насъ во ѡсѡбїенїе, но ѡзбѡви насъ ѡ лѡкавагѡ.

Ієрєй: **Іакѡ** Твое єсть царство, њ сила, њ слава: Отца, њ Сына, њ Свѡтагѡ Дѡха, нынѣ њ прїснѡ, њ во вѣки вѣкѡвъ.

Анѣкз: Амїнь.

Господи помїлѡи. (12)

Сла́ва О́тцѸ, ѿ СынѸ, ѿ СвѣтѸмѸ ДѸхѸ, ѿ ны́нѣ ѿ прѣснѡ,
ѿ во вѣки вѣкѡвѡв, ѧ́мѣнь.

Прѣидѣ́те, поклонѣ́мѡ царѣви на́шемѸ Бо́гѸ.

Прѣидѣ́те, поклонѣ́мѡ Христу́, царѣви на́шемѸ Бо́гѸ.

Прѣидѣ́те, поклонѣ́мѡ ѿ припадѣ́мѡ само́мѸ Го́сподѸ, ІисѸсу́
Христу́, царѣви ѿ Бо́гѸ на́шемѸ.

Якщо Велика Вечірня з Литією, то священник на рясю одягає епітрахиль із фелоном та відчинивши царські двері стає перед Престолом. Тоді диякон виходить північними дверми, стає з засвіченою свічкою перед царськими воротами і взиває ПОВЕЛІТЕ! І відразу південними дверми вертається у святилище. Потім ієрей бере кадильницю, благословить її і, випереджуваний дияконом зі свічкою, обкаджує святилище, храм та нарід звичайним способом. Після повернення до царських дверей диякон тихим голосом говорить: Го́споди, Благословѣ́, і входять обоє у святилище, диякон південними, а ієрей царськими дверми та віддавши кадильницю і свічку, ієрей стоячи перед святим Престолом виголошує:

Сла́ва свѣтѣ́й, ѿ є́диносу́щнѣй, ѿ жнвотво́ра́щнѣй, ѿ не́раздѣ́льнѣй Трѡ́ицѣ, всѣгда́, ны́нѣ ѿ прѣснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвѡв.

Ді́якз: ѧ́мѣнь.

Прѣидѣ́те, поклонѣ́мѡ:

Ієрей зачинає царські двері, знімає фелон та вийшовши перед зачинені царські двері читає тихо світильнічні молитви, а народ стихословить 103-й Псалом.

Псалом 103

Благословѣ́ ду́ше моѡ Го́спода: / Го́споди Бо́же мо́й,
возвели́чилѡ є́си сѣлѡ.

Во ісповѣданіє ѿ вѣлѣпотѣ ѡблѣкша єси, / ѡдѣяна свѣтомъ ѿкъ ризою.

Простирай небо ѿкъ кождѣ, / покрывай водою превыспреннаго своа.

Полагай облаки на возхожденіє своє, / ходай на крилѣ вѣтрѣню.

Твориай ангелы своа дѣху / ѿ слогѣ своа пламень огненный.

Основай землю на тверди єа, / не преклонитца во вѣкъ вѣка.

Бездна, ѿкъ риза ѡдѣаніє єа, / на горѣхъ стѣнѣтъ воды.

Ѹ запреціиа твоєгѡ повѣгнѣтъ, / ѡ гласа грѡма твоєгѡ оубоаѣтца.

Восходѣтъ горы, ѿ низходѣтъ полѡ во мѣсто, / єже ѡсновѡлз єси ѿмъ.

Предѣлз положилз єси, єгѡже не прѣндѣтъ, / ниже ѡбратѣтца покрѣтити землю.

Посылай источники во дѣрѣхъ, / посреде горъ прондѣтъ воды.

Напааѡтъ всѡ свѣри єсельныа, / ждѣтъ онагѣри во жаждѣ своѡ.

На тѣхъ птицы небесныа приивѣтаѡтъ, / ѡ среды каменѡ дадѣтъ гласъ.

Напаай горы ѡ превыспреннихъ своихъ, / ѡ плодѡ дѣлз твоихъ насытитца земля.

Прозабай травѣ скотѡмъ, / ѿ злакъ на слѣжедъ челоѣкѡмъ.

Известѣ хлѣбъ ѡ земли, / ѿ вѡно велелѣтъ єрѣце челоѣка.

Оумѡстити лицѣ єлѣемъ, / ѿ хлѣбъ єрѣце челоѣка оубрѣпнѣтъ.

Насытѣтца дрѣвѡ польнѡа, кѣдрѡ лѡванстѣн, ѿже єси насадилз, / тамѡ птицы возгнѣздаѣтца.

Єрѡдієво жнище предводѣтельствоѣтъ ѿмѡ, / горы высѡкѡа

ѢЛѢНѢМЪ, КАМЕНЬ ПРИВѢЖИЦЕ ЗЛАЦѢМЪ.

СОТВОРИЛЪ ѢСТЬ ЛДНЪ ВО ВРЕМЕНА, / СОЛНЦЕ ПОЗНА ЗАПАДЪ
СВОЙ.

ПОЛОЖИЛЪ ѢН ТЪМЪ, И БЫСТЬ НОЦЬ, / ВЪ НЕИЖЕ ПРОИДЪТЪ
ВЪ СВѢТРЕ ДВЕРАВНИН.

СКУМНИ РЫКАЮЩИ ВОСХИТИТИ, / И ВЪЗЫКАТИ Ѡ БОГА ПИЩЪ
СЕБѢ.

ВОЗИА СОЛНЦЕ, И СОБРАШАСА, / И ВЪ ЛОЖАХЪ СВОИХЪ ЛАГЪТЪ.
ИЗЫДЕТЪ ЧЕЛОВѢКЪ НА ДѢЛО СВОЕ, / И НА ДѢЛАНІЕ СВОЕ ДО
ВѢЧЕРА.

ІАКЪ ВОЗВЕЛИЧИШАСА ДѢЛА ТВОА ГОСПОДИ, / ВСА ПРЕМЪДРОСТІЮ
СОТВОРИЛЪ ѢН: ИСПОЛНИСА ЗЕМЛА ТВАРИ ТВОЕА.

СИЕ МОРЕ ВЕЛИКОЕ И ПРОСТРАННОЕ, / ТАМЪ ГАДН, ИЖЕ НѢСТЬ
ЧЕЛА.

ЖИВОТНАА МАЛАА СЪ ВЕЛИКМИ, / ТАМЪ КОРАБЛИ ПРЕПЛАВАЮТЪ.
ЗМИИ СІИ, ѢГОЖЕ СОЗДАЛЪ ѢН РЪГАТИСА ѢМЪ, / ВСА КЪ ТЕБѢ
ЧАЮТЪ, ДАТИ ПИЩЪ ИМЪ ВО БЛАГО ВРЕМЯ.

ДАВШЪ ТЕБѢ ИМЪ, СОБЕРЪТЪ: / ѠВЕРЗШЪ ТЕБѢ РЪКЪ,
ВСАЧАСКАА ИСПОЛНАТСА БЛАГОСТИ.

ѠВРАЩШЪ ЖЕ ТЕБѢ ЛИЦЕ ВОЗМАТЪТЪ: / ѠИМЕШИ ДЪХЪ
ИХЪ, И ИСЧЕЗНЪТЪ, И ВЪ ПЕРЕСТЪ СВОЮ ВОЗВРАТЪТЪ.

ПОСЛЕШИ ДЪХА ТВОЕГО, И СОЗИЖАТЪСЯ, / И ѠНОВИШИ ЛИЦЕ
ЗЕМЛИ.

БЪДИ СЛОВА ГОСПОДНА ВО ВѢКИ, / ВОЗВЕСЕЛИТСА ГОСПОДЬ Ѡ
ДѢЛѢХЪ СВОИХЪ.

ПРИЗНАИ НА ЗЕМЛЮ, И ТВОРАИ Ю ТРАСТІСА: / ПРИКАСАИСА
ГОРАМЪ, И ДЫМАТЪСЯ.

ВОСПОИ ГОСПОДЕВИ ВЪ ЖИВОТѢ МОЕМЪ: / ПОИ БОГУ МОЕМЪ,
ДОИДЕЖЕ ѢСМЪ.

ДА ОУСЛАДИТСА ѢМЪ БЕСѢДА МОА, / АЗЪ ЖЕ ВОЗВЕСЕЛЮСА Ѡ
ГОСПОДѢ.

Да нечезнутъ грѣшницы ѿ земли, и беззаконницы,
якоже не быти намъ: / благослови душу мою Господа.

Солнце позна западъ свой: / положи азъ съи тьмъ и бысть
нощь.

Яко возвеличила еси дела твоя Господи, / вса премудростію
сотвори азъ съи.

Слава Отцу, и Сыну, и Святому Духу, / и ныне и
присно, и во веки вековъ, аминь.

Аллилуїа, аллилуїа, аллилуїа, слава Тебе Боже. (3)

*Свѣтильничні іерейські молитви, які іерей читає в часі
співу 103-го Псалма стоячи непокритою головою перед
зачиненими царськими дверми.*

Молітва перша

Господи щедрий и милостивый, долготерпеливе и
многомилостиве, вниши молитву нашу, и вонми гласъ моленіа
нашего: сотвори съ нами знаменіе во благо, настави насъ на
путь Твой, еже ходити во истину Твою. Возвесели сердца наша,
во еже боитися имени Твоего святаго: зане велии съи Ты,
и творяи чудеса, Ты съи Богъ единъ, и несть подобенъ Тебе
въ воздохъ Господи: силенъ въ милости, и блгъ въ крепости,
во еже помогати, и оутѣшати, и спасти вса оуповающа во
имя святое Твое.

Яко подобаетъ Тебе всакая слава, честь и поклоненіе,
Отцу, и Сыну, и Святому Духу, ныне и присно, и во веки
вековъ, аминь.

Молітва втора

Господи, да не яростію Твоею увеличши насъ, ниже гнѣвомъ
Твоимъ накажеш насъ: но сотвори съ нами по милости Твоей,
врачъ и исцѣлителяю душъ нашихъ. Настави насъ ко пристанищу

ХОТѢНІА ТВОЕГѠ: ПРОСВѢТІ ОЧИ СЕРДЕЦЪ НАШНХЪ ВЪ ПОЗНАНІЕ ТВОЕѠ ИСТИНЫ: И ДАРЪИ НАМЪ ПРОЧЕЕ НАСТОѢЩАГѠ ДНѢ МИРНОЕ И БЕЗГРѢШНОЕ, И ВСѢ ВРЕМѦ ЖИВОТѦ НАШЕГѠ МОЛІТВАМИ СВАТЫА БОГОРОДНИЦЫ И ВСѢХЪ СВАТЫХЪ.

ІІѦКѠ ТВОѠ ДЕРЖАВА, И ТВОЕ ѢСТЬ ЦѦРТВО, И СИЛА, И СЛѦВА, ОЦѦ, И СЫНА, И СВАТАГѠ ДУХѦ, НЫНѢ И ПРИСНѠ, И ВО ВСѢКИ ВѢКѠВЪ, АМІНЬ.

Молітва третія

ГОСПОДИ БОЖЕ НАШЪ, ПОМАНІ НАСЪ ГРѢШНЫХЪ И НЕПОТРЕБНЫХЪ РѦБЪ ТВОИХЪ, ВНЕГДА ПРИЗЫВАТИ НАМЪ СВАТОЕ ПОКЛАНѦЕМОЕ ИМѦ ТВОЕ, И НЕ ПОСРАМИ НАСЪ Ѡ ЧЛѦНІА МИЛОСТИ ТВОЕѠ: НО ДАРЪИ НАМЪ, ГОСПОДИ, ВСѦ ІІѦЖЕ КО СПАСЕНІЮ ПРОЩЕНІА, И СПОДОБИ НАСЪ ЛЮБИТИ, И БОѦТИСѦ ТЕБѢ Ѡ ВСЕГѠ СЕРДЦА НАШЕГѠ, И ТВОРИТИ ВО ВСѢХЪ БОЛЮ ТВОѠ.

ІІѦКѠ БЛАГЪ И ЧЕЛОВѢКОЛЮБЕЦЪ БОГЪ ѢСИ, И ТЕБѢ СЛѦВЪ ВОЗСЫЛАЕМЪ, ОЦѦ, И СЫНЪ, И СВАТОМУ ДУХУ, НЫНѢ И ПРИСНѠ, И ВО ВСѢКИ ВѢКѠВЪ, АМІНЬ.

Молітва четвёртая

НЕМОЛЧНЫМИ ПѢСНЬМИ И НЕПРЕСТАЮЩИМИ СЛОВОСЛОВЛЕНІИМИ Ѡ СВАТЫХЪ СИЛЪ ВОСПѢВАЕМЫИ, ИСПОЛНИ ОУСѦТѦ НАША ХВАЛЕНІА ТВОЕГѠ, ѢЖЕ ПОДАТИ ВЕЛИЧЕСТВІЕ ИМЕНИ ТВОЕМОУ СВАТОМУ: И ДАЖДЪ НАМЪ ОУЧАСТІЕ И НАСЛѢДІЕ СО ВСѢМИ БОѦЩИМИСѦ ТЕБѢ ИСТИННОЮ, И ХРАНАЩИМИ ЗАПОВѢДИ ТВОѠ, МОЛІТВАМИ СВАТЫА БОГОРОДНИЦЫ И ВСѢХЪ СВАТЫХЪ ТВОИХЪ.

ІІѦКѠ ПОДОБАЕТЪ ТЕБѢ ВСѦКАѦ СЛѦВА, ЧЕСТЬ И ПОКЛОНЕНІЕ, ОЦѦ, И СЫНЪ, И СВАТОМУ ДУХУ, НЫНѢ И ПРИСНѠ, И ВО ВСѢКИ ВѢКѠВЪ, АМІНЬ.

Молітва п'ята

Благословенъ єси, Господи Божє вседержителю, свѣдый оумъ челоуѣческій, свѣдый ѿхже трѣбемъ, много множає паче нежели просимъ, илї разумѣваемъ. Самъ, челоуѣколюбче царю, во всемъ благій, оудовли насъ множетвомъ щедротъ Твоихъ, ѣже непостыдною совѣстію призывати сватое ѿма Твое: и не введи насъ во искѣшеніє, но избави насъ ѿ лѣкаваго, и смотрѣніемъ Твоимъ все ѣже ко ползѣ нашей оустой.

Іакъ подобаетъ Тебѣ всяка слава, честь и поклоненіє, Отцѣ, и Сыну, и Свѣтому Духу, нынѣ и прісно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Молітва шеста

Господи, Господи, пречистою Твоею дланію содержай всѣческаа, долготерпані на вѣхъ насъ, и каждеа ѿ слобохъ нашихъ, помани щедроты Твоѣ, и милость Твою: посѣти ны Твоею благостію и даждь намъ избѣжати и прочее настоѣщаго дне, Твоею благодатію, ѿ различныхъ козней лѣкаваго, и ненавѣтнаго жнзнь нашѣ соблюди благодатію всесвѣтаго Твоего Духа.

Милостію и челоуѣколюбіемъ єдинороднаго Твоего Сына, єз нимже благословенъ єси, со всесвѣтымъ, и благімъ, и жнвотворѣщимъ Твоимъ Духомъ, нынѣ и прісно, и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Молітва седма

Божє великій и дивный, незреченною благостію и богатимъ промысломъ оуправляай всѣческаа, и мірскаа намъ благѣа даровавый, и споручивый намъ ѿбѣщанное царство, дарованными намъ благіми: сотвори выи ны и дне мнмошѣдшю часть ѿ всякаго оуклонитиєа зла: дарди намъ и прочее непорочнѣ совершити, предъ свѣтою славою Твоею, пѣти Тя єдинаго

благáго ѿ челоуѣколюбе́аго Бóга на́шего.

Гáкѡ Ты єси́ Бóгъ на́шъ, ѿ Тебѣ́ сла́вѣ возсыла́емъ, О́тцѣ, ѿ Сынѣ́, ѿ Свѣтóмѣ́ Дѣхѣ́, ны́нѣ ѿ прѣ́сно, ѿ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ, а́минь.

Моли́тва Ѿе́мáа

Бóже вели́кїй ѿ вы́шній, єди́нъ ѿмѣ́аи безе́мертїе, во свѣ́тѣ́ жи́вїй непрѣ́стѣ́нѣ́мъ, всю́ тва́рь премѣ́дростїю́ созда́вїй, раздѣ́львїй ме́ждѣ́ свѣ́томъ ѿ ме́ждѣ́ тьмо́ю, ѿ со́лнце́ положї́вїй во о́бласть днѣ́, лу́нѣ́ же ѿ свѣ́зды́ во о́бласть но́щї: сподо́бвїй на́съ грѣ́шныхъ ѿ всѣ́хъ настóащїй ч́асѣ́хъ предвѣ́рїти́ ли́це́ Твоѣ́ во ѿповѣ́данїи́, ѿ вѣ́чернее́ Тебѣ́́ славо́сло́вїе́ прїне́стї: є́мъ челоуѣко́убече́, ѿспра́ви моли́твѣ́ на́шѣ́ гáкѡ ка́днѡ́ предъ́ Тобо́ю, ѿ прї́мї ѿ́ всѣ́хъ бо́гѡ́ благода́рїнѣ́а: пода́ждь же на́мъ настóащїй вѣ́черъ, ѿ прї́ходѣ́щю́ но́щь ми́рнѣ́: ѡ́блецы́ ны́ о́рѣ́жїемъ́ свѣ́та: ѿзбáви ны́ ѿ стра́ха но́щнѣ́гѡ, ѿ всѣ́хъ вѣ́щїхъ во тмѣ́́ прехо́дѣ́щїа: ѿ да́ждь со́нъ, є́гѡ́же во о́упоко́енїе́ не́мощи́ на́шей дарова́лъ єси́, всáкѡгѡ́ мечтáнїа́ дї́авола́ свобо́денъ. Ё́й, Влады́ко́ благо́хъ пода́телю, да ѿ на́ ло́жахъ на́шихъ о́умнлáюще́а, помнї́емъ́ всѣ́хъ но́щї ѿ́ма́ Твоѣ́, ѿ поб́ченїемъ́ Твои́хъ за́повѣ́дей́ прогвѣ́щáемї, всѣ́хъ рáдостї́ дѣ́ше́внѣ́й востáнемъ́ ко славо́сло́вїю́ Твоѣ́́ благо́стї: моли́твѣ́ ѿ мо́лєнїа́ Твоѣ́́ благода́тнóбїю́ прїно́сáще, ѡ́ на́шихъ согрѣ́шенїихъ, ѿ всѣ́хъ лю́дей Твои́хъ, гáже, моли́твами́ свѣ́тѣ́а́ Богоро́днїцы́, мї́лостїю́ посвѣ́тї.

Гáкѡ блáгъ ѿ челоуѣко́убецѣ́ Бóгъ єси́, ѿ Тебѣ́́ сла́вѣ возсыла́емъ, О́тцѣ, ѿ Сынѣ́, ѿ Свѣтóмѣ́́ Дѣхѣ́, ны́нѣ ѿ прѣ́сно, ѿ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ, а́минь.

*Після звершення стихослів'я 103-го Псалма, диякон
виголошує мирну ектенїю:*

Мїро́мъ Го́сподѣ́ помолї́мѣ́а.

Лікс: Господи помилди. *(Після кожного прохання)*

Ќ свѣшнѣмз мѣрѣ, н спасѣніи дшшз нашнхз, Господѣ помолімса.

Ќ мѣрѣ всегѡ міра, благостоїніи свѣтѣхз бѡжїихз церквѣй, н соєднініи всѣхз, Господѣ помолімса.

Ќ свѣтѣмз храмѣ сімз, н сз вѣрою, благоговѣніемз н стрѣхомз бѡжїимз входошнхз вѡнь, Господѣ помолімса.

Ќ свѣтѣншемз вселѣнстѣмз ієрхїерѣѣ нашемз **їма рѣкс**, Папѣ Римстѣмз, н ѡ преосвѣщеннѣншемз ієрхїєпіскопѣ н Митрополїтѣ нашемз Кѣрз **їма рѣкс**, н ѡ боголюбѣвѣмз Єпіскопѣ нашемз Кѣрз **їма рѣкс**, честнѣмз пресвѣтерствѣ, во Христѣ діаконствѣ, ѡ всімз прїчтѣ н людемз, Господѣ помолімса.

Ќ богохранїмѣмз народѣ нашемз, ѡ преєдержѡшнхз властѣхз нашнхз, н ѡ всімз вѡннствѣ, Господѣ помолімса.

Ќ градѣ сімз **(нлї ѡ вѣн сѣй, нлї ѡ свѣтѣй ѡбїтелї сѣй)**, всѡкомз градѣ, странѣ, н вѣрою жнвѣшнхз вз нїхз, Господѣ помолімса.

Ќ благорастворѣніи воздѣхвз, ѡ нзѡбїлїи плодѡвз земнїхз, н врѣменѣхз мѣрнїхз, Господѣ помолімса.

Ќ плѣбаюшнхз, пѡтешѣствѣюшнхз, недѣлѣюшнхз, стрѣждѣшнхз, плѣнѣннїхз, н ѡ спасѣніи нїхз, Господѣ помолімса.

Ќ нзѣлївннїса намз ѡ всѡкїа скорбї, гнѣва н нѣдїды, Господѣ помолімса.

Застѡпї, спасї, помїлди н сохранї насз Бѡже, Твоєю благодѣтїю.

Пресвѣтѣю, пречїстѣю, прєблагословѣннѣю, славною Владычнцѣ нашѣ Богороднцѣ н прїснодѣвѣ Марїю со всѣми свѣтїими поманѣвшє, самн сєбѣ н дрѣгз дрѣга, н вѣсь жнвѡтз нашз Христѣ Бѡгѣ преддїмз.

Лікс: Тебѣ Господи.

Іерей: І́акв подо́бітѣзъ Тебѣ вса́ква сла́ва, че́сть, њ покло́неніе, О́тцѣ, њ Сы́нѣ, њ Свѣто́мѣ Дѣхѣ, ны́нѣ њ прі́сно, њ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ.

Лі́къ: І́мнінь.

Диякон заходить до святилища і стихисловиться рядова катизма. У суботу ввечері стихисловиться перша катизма Блаже́нз мѣжз. У скороченому варіанті співаються 8 ви́браних стихів із 8 псалмів 1-ї катизма.

1. Блаже́нз мѣжз, а́ллендіа, њже не њде на совѣ́тѣзъ нече́стнѣвѣхъ: а́ллендіа.

2. Блаже́нни вси надѣ́ющіисѧ на́нь: а́ллендіа.

3. Госпо́дне ѣ́сть спасе́ніе, њ на лю́дехъ Твои́хъ благосло́веніе Твоє́: а́ллендіа.

4. Пожри́те же́ртвѣ прѣ́вды, њ оупова́йте на Го́спода: а́ллендіа.

5. Го́споди на́стѧви мѧ прѣ́вдою Твоє́ю: а́ллендіа.

6. О́услы́ша Госпо́дь моле́ніе моє́, Госпо́дь моли́твѣ мою́ прі́ѧтѣ: а́ллендіа.

7. По́моць моѧ ѡ́ Го́га спаса́ющаго прѣ́ввыа се́рдцемъ: а́ллендіа.

8. Го́споди, Госпо́дь на́шь, і́акв чѣ́дно і́ма Твоє́ по все́й землі́: а́ллендіа.

Сла́ва О́тцѣ, њ Сы́нѣ, њ Свѣто́мѣ Дѣхѣ, а́ллендіа.

І́ ны́нѣ њ прі́сно, њ во вѣ́ки вѣ́кѡвъ, а́мнінь, а́ллендіа.

А́ллендіа, а́ллендіа, а́ллендіа, сла́ва Тебѣ́ Го́же. (3)

Якщо устав приписує співати лише 1-й антифон першої катизми, то у скороченому варіанті співаються лише наступні стихи:

1. Блаже́нз мѣжз, а́ллендіа, њже не њде на совѣ́тѣзъ нече́стнѣвѣхъ: а́ллендіа.

2. І́акв вѣ́сть Госпо́дь пѣ́ть прѣ́вднѣхъ, њ пѣ́ть нече́стнѣвѣхъ погні́бнетѣ: а́ллендіа.

3. Рабо́тайте Господе́ви со стра́хомъ, ѿ ра́дѹйтеся Ё́му со трѣпетомъ: ѿннаѹ́дїа.

4. Блаже́нни вси надѣ́ющїица на́нь: ѿннаѹ́дїа.

5. Воскресни́ Госпо́ди, спаси́ ма́ Бѹ́же мо́й: ѿннаѹ́дїа.

6. Госпо́дне ѣ́сть спасѣ́нїе, ѿ на́ людехъ Твои́хъ благослове́нїе Твоѐ: ѿннаѹ́дїа.

Сла́ва О́тцѹ, ѿ Сы́нѹ, ѿ Свѣтѹ́мѹ Дѹ́хѹ, ѿннаѹ́дїа.

И ны́нѣ ѿ прїснѹ, ѿ во вѣ́ки вѣ́кѹвъ, ѿми́нь, ѿннаѹ́дїа.

ѿннаѹ́дїа, ѿннаѹ́дїа, ѿннаѹ́дїа, сла́ва Тебѣ́ Бѹ́же. (3)

По завершенні катизми, диякон виголошує малу ектенїю:

Па́ки ѿ па́ки мї́ромъ Госпо́дѹ помолї́мся.

Дїякз: Госпо́ди помї́луй.

Застѹ́пи, спаси́, помї́луй ѿ сохрани́ насъ Бѹ́же, Твоѐю благода́тїю.

Дїякз: Госпо́ди помї́луй.

Пресвѣтѹ́ю, пречїстѹ́ю, преблагослове́ннѹю, сла́внѹю Влады́чнцѹ на́шѹ Богоро́днцѹ ѿ прїснодѣ́вѹ Ма́рію со всѣ́ми свѣтѹ́ми поманѹ́вше, са́ми себе́, ѿ дрѹгъ дрѹга, ѿ ве́сь живѹ́тъ на́шъ Христѹ́ Богѹ́ преда́дїмъ.

Дїякз: Тебѣ́ Госпо́ди.

Іере́й: І́акѹ твоѹ́ держа́ва, ѿ твоѐ ѣ́сть ца́рство, ѿ си́ла, ѿ сла́ва, О́тца, ѿ Сы́на, ѿ Свѣта́гѹ Дѹ́ха, ны́нѣ ѿ прїснѹ, ѿ во вѣ́ки вѣ́кѹвъ.

Дїякз: ѿми́нь.

Після ектенїї слїдує стихослїв'я псалмїв. Першї два стиха 140-го Псалма співається на мелодїю першої стихури. В часї стихослїв'я диякон, взявши благословення від іерея, обкаджує святилище, храм і людей, як звичайно.

Псалом 140

Господи, воззва́хъ къ Тебѣ, о́услы́ши мѧ. / О́услы́ши мѧ Господи. / Господи, воззва́хъ къ Тебѣ, о́услы́ши мѧ: / вонми́ гласъ моленіѧ моего̀, / внигда́ воззва́ти ми́ къ Тебѣ. / О́услы́ши мѧ Господи.

Да́ испрѣвѣ́тъ моли́тва моѧ, / ѣ́къ кади́ло предъ Тобо́ю: / возда́нїе рѣкъ мо́ю, / же́ртва вечернаѧ. / О́услы́ши мѧ Господи.

Положи́, Господи, хране́нїе о́уствѣ́мъ мои́мъ, / ѣ́ двѣ́рь ѡгражде́нїѧ ѡ́ о́уствѣ́хъ мои́хъ.

Не о́уклони́ се́рдце моѣ́ въ сло́веса́ лѣ́кавствѣ́ѧ, / нещевѣ́ати винны́ ѡ́ грѣ́сѣ́хъ.

Съ челове́чки дѣ́лающими́ беззаконїе́, / ѣ́ не сочтѣ́са со ѣ́збранными́ ѣ́хъ.

Нака́жетъ мѧ́ прѣ́ведникъ ми́лостїю, ѣ́ ѡ́блчи́тъ мѧ́: / ѣ́лей же грѣ́шнаго́ да не нама́стятъ гла́вы моѧ́.

Ѣ́къ ѣ́ще ѣ́ моли́тва моѧ́ во благоволенї́хъ ѣ́хъ, / поже́рты бы́ша при ка́мени ѣ́дїи ѣ́хъ.

О́услы́шатъ глаго́лн мои́, ѣ́къ возмо́гоша: / ѣ́къ то́лца земли́ просѣ́деса́ на земли́, расто́чїшасѧ ќвсти ѣ́хъ при ѣ́дѣ.

Ѣ́къ къ Тебѣ́ Господи́, Господи́, Ѣ́чи мои́, / на тѧ́ о́упова́хъ, не ѡ́нми́ дѣ́шъ моѣ́.

Сохранї́ ма ѡ́ сѣ́ти, ѣ́же соста́виша ми́, / ѣ́ ѡ́ собла́знь дѣ́лающихъ беззаконїе́.

Падѣ́тъ во мре́жъ своѣ́ грѣ́шницы: / ѣ́дїнъ ѣ́сьмъ ѣ́зъ, до́ндеже пре́идѣ́.

Псалом 141

Гласомъ мои́мъ ко́ Господѣ́ воззва́хъ, / гласомъ мои́мъ ко́ Господѣ́ помолї́хъ.

Пролю́ предъ́ Нї́мъ моленїе́ моѣ́, / печа́ль моѣ́ предъ́ Нї́мъ возвѣ́щѣ́.

Внегда исчезати ѿ мене духъ моему, / и Ты позналхъ єси
стѣзи мои.

На пути семъ, по немже хождяхъ, / скрѣпша стѣты мнѣ.
Смотряхъ воденю и возгладяхъ, / и не бѣ знахъ мене.
Погнѣе бѣгство ѿ мене, / и несть взысканнй души моеу.
Воззвахъ къ Тебѣ, Господи, рѣхъ: / Ты єси оупованіе мое,
чѣсть мою єси на земли живыхъ.

Вонми моленію моему, ѣкѡ смирихъ себѣ: / избави мѧ
ѿ гонящихъ мѧ, ѣкѡ оукрѣпѣши мѧ паче мене.

Звідси співаємо стихури на 10

Изведи изъ темницы души моеу, / исповѣдатисѧ имени
Твоему.

Мене ждѣтъ праведницы, / дондеже воздѣши мнѣ.

Псалом 129

Звідси співаємо стихури на 8

Изъ глѣбныхъ воззвахъ къ Тебѣ Господи, / Господи, оуслыши
гласъ мой.

Да бѣдѣтъ оуши Твои, / внемлющѣ гласъ моленія моего.

Звідси співаємо стихури на 6

Ище беззаконїѧ назириши Господи, / Господи, кто постоитъ;
ѣкѡ оу Тебѣ ѡчищеніе єсть.

Имене ради Твоего потерпѣхъ Тѧ Господи, / потерпѣ
душа моя въ слово Твое, оупова душа моя на Господа.

Ѿ стражи оутренній до нощи, / ѿ стражи оутренній, да
оуповѣетъ Израиль на Господа.

ѣкѡ оу Господа милость, и многое оу Него избавленіе, /
и Тонъ избавитъ Израиль ѿ всѣхъ беззаконїй єгоу.

Хвалите Господа вси языцы, / похвалите єго вси людїе.

ѣкѡ оутвердѣша милость єгоу на насъ, / и истина Господна
пробываетъ во вѣкъ.

Також співаються за приписами Уставу стихири на Слѣва: та на Н нынѣ:

Коли за уставом нема входу на Вечірні, то ієрей зі святилища виголошує: Прѣмѣдрость, прѣсѣти, а народ співає пісню Свѣте тїхїй:

Якщо за уставом є вхід на Вечірні, то при співі останньої стихири ієрей одягає на себе фелон, і на Слѣва: приходить з дияконом перед святу трапезу. Диякон бере кадильницю і йдучи перед ієреєм обходять святу трапезу і стають перед закритими царськими дверми. Тоді диякон промовляє тихим голосом:

Гѣсподѣ помолїмса.

Ієрїй (тихо): Благолюбїи челоувѣколюбче Царїю, благолюбїивїи вѣсѣческая, молїтвенна прилѣжна, сѣрдцемъ сокрѣщеннымъ и дѣхомъ смиреннымъ благолюбїи входы наша и исходы, Христѣ истинный Бѣже нашъ: ꙗко пришествовїе Твоѣ и возшествовїе, и пожитїе со челоувѣкии благолюбїивно єсть, всегда, нынѣ и прїсно и во вѣки вѣкѣвъ, амїнь.

Дїаконъ (тихо): Благолюбїи, владїко, свѣтїи входы.

Ієрїй (тихо промовляючи благословляє в сторону сходу): Благолюбїи входы свѣтїихъ Твоихъ, всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѣвъ.

Дїаконъ (тихо): Амїнь.

Як звершиться спів Богородичного, диякон тримаючи в руці кадило, відчиняє царські двері і робить кадилом знак святого хреста, проголошуючи: Прѣмѣдрость, прѣсѣти на що народ співає Свѣте тїхїй: Ієрей з дияконом заходять до святилища і диякон обкаджує святилище, іконостас та людей.

Анїк: Свѣте тїхїи свѣтїа славы безсмертнаго, Отца небеснаго, свѣтїаго блаженнаго, Исуса Христа, пришедше солнца

на за́падъ, вѣдѣвше свѣтъ вечерній, поёмъ Отца, и Сына, и Святаго Духа, Бога. Достойно єсть во вся времена пѣти быти гласы преподобными, Сыне Божий, жнокотъ даждь всемъ міръ, єгвоже радн весь міръ славити Те.

По завершенні кадіння священник йде на горне сидалище.

Діаконъ: Вонмѣмъ.

Іерей: Міръ всѣмъ.

Діаконъ: Премудрость, вонмѣмъ.

Співается приписаний по уставу прокімен.

У суботу ввечері:

Господь воцарієа, / въ лѣпотѣ ѡблечєа.

Стіхъ: Ѡблечєа Господь въ силѣ и преподєа.

Стіхъ: Ибо ѡутвердн вселєннѣю, їаже не подвижитєа.

Стіхъ: Домъ Твоемъ подобєетъ свѣтина, Господи, въ долготѣ днїи.

У неділю ввечері:

Єе нынѣ благословїте Господа / вси рабї Господни.

Стіхъ: Стоѡщїи во храмѣ Господни, во дворѣхъ домъ Бога нашегѡ.

У понеділок ввечері:

Господь ѡслабїшитъ мѧ, / вєгда воззвѣти мнє кз Немѣ.

Стіхъ: Вєгда призваѣти мнє, ѡслабїша мѧ Богъ правды моеѧ.

У вівторок ввечері:

Милость Твоѧ Господи, поженєтъ мѧ / въ днї животѧ моего.

Стіхъ: Господь паєтъ мѧ, и ничтѡже мѧ лишїтъ, на мѣстѣ слачїе, чїмъ вселї ма.

У середу ввечері:

Бѡже, во їма Твоє спасї ма, / и въ силѣ Твоєї сдѧ мнє.

Стіхъ: Бóже, оубльиши молнѣвѣ моѹ, вѣдши глаголы оубѣтѣ моѹхъ.

У четвер ввечері:

Пóмоць моѹ ѿ Гóспода, сотворѣшагѡ нéбо ѿ зéмлю.

Стіхъ: Возведóхъ очи моѹ въз гóры, ѿнюдѣже прїидетѣ помоць моѹ.

У п'ятницю ввечері:

Бóже, заступникъ моѹ єси Ты, ѿ мнóстѣ Твоѹ предваритѣ мѹ.

Стіхъ: Нзми ма ѿ вѣлгъ моѹхъ Бóже, ѿ ѿ востанóщихъ на ма ѿзбáви мѹ.

Коли на Вечірні є Паремії, то ієрей сидить на горному сідалищі, а диякон з царських дверей виголошує: Премудрость. Читець каже заголовок Паремії, потім диякон: Кóнѣмъ. Читець читає Паремію. І так робиться перед кожною Паремією. По завершенні читань, а якщо їх не було, то по завершенні прокімена і зачинаються царські двері ієрей стає перед св. трапезою і диякон ставши на своєму звичайному місці виголошує сугубу ектенію. А якщо Вечірня повсякденна, то відразу переходиться на Сподóби Гóсподн:

Рцémъ всѹ ѿ всеѹ дѣшн, ѿ ѿ всегѡ помышлénїѹ нашегѡ рцémъ.

Днѣкъ: Гóсподн помнѣдѣ.

Гóсподн вседержителю, Бóже оубѣцѣ нашнхъ, мóлнмтнєѹ, оубльиши, ѿ помнѣдѣ.

Днѣкъ: Гóсподн помнѣдѣ.

Помнѣдѣ насъ Бóже, по велнцѣн мнóстѣ Твоєн, мóлнмтнєѹ, оубльиши, ѿ помнѣдѣ.

Днѣкъ: Гóсподн помнѣдѣ. (3)

ѿще мóлнмєѹ ѿ свѣтѣншемъ вселénнѣмъ архіерѣѣ

на́шемз (ѿма ре́кз,) Па́пѣ Рѣмстѣмз, ѿ ѿ преосващеннѣйшемз
 ѿрхіепіскопѣ ѿ Митрополітѣ на́шемз Кѹрз (ѿма ре́кз,) ѿ ѿ
 боґолюбнѣмз ѿпіскопѣ на́шемз Кѹрз (ѿма ре́кз,) ѿ сла́жашнхз
 ѿ послѣжнѣмз во свѣтѣмз хра́мѣ се́мз, ѿ ѿ о́тцѣхз на́шнхз
 а́дхѡвнхз, ѿ всѣй во Христѣ брѣтїй на́шей.

Лі́кз: Го́споди поми́лѹи. (3)

ѿце́ мо́лимса ѿ боґохраннѣмз наро́дѣ на́шемз, ѿ
 преде́ржа́шнхз властѣхз на́шнхз, ѿ ѿ всѣмз во́нствѣ.

Лі́кз: Го́споди поми́лѹи. (3)

ѿце́ мо́лимса ѿ предсто́ашнхз лю́дехз, ѿ жнда́шнхз ѿ Тебе́
 вели́кїа ѿ боґа́тыа мнѡстн, за твора́шнхз на́мз мнѡстнню ѿ
 за вса правосла́внїа хрістїа́ны.

Лі́кз: Го́споди поми́лѹи. (3)

Іере́й: Іа́ко мнѡстнѣз ѿ челове́колю́бецз Бо́гз є́сн, ѿ Тебѣ́
 сла́вѣ возсыла́емз, О́тцѹ, ѿ Сы́нѹ, ѿ свѣто́мѹ а́дхѹ, ны́нѣ ѿ
 прїснѡ, ѿ во вѣ́кн вѣ́кѡвз.

Лі́кз: Іа́мнѣ.

Народ співає:

Сподѡ́бн Го́споди вѣ́черз се́й / безъ грѣхѡ сохрани́тнса
 на́мз.

Благосло́вѣнз є́сн Го́споди Бо́же О́тцѣз на́шнхз, / ѿ хва́льно
 ѿ просла́влено ѿма Твоѡ́ во вѣ́кн, іа́мнѣ.

Бѹди Го́споди, мнѡстѣ́ Твоѡ́ на на́сз, / іа́коже о́упова́хомз
 на Тѡ́.

Благосло́вѣнз є́сн Го́споди, / на́шн ма ѿпра́вдїе́мз
 Твоѡ́мз.

Благосло́вѣнз є́сн Влады́ко, / вра́зѹмн ма ѿпра́вдїе́мз
 Твоѡ́мз.

Благосло́вѣнз є́сн свѣтї́й, / просвѣ́тн ма ѿпра́вдїе́н
 Твоѡ́мн.

Господи, милость Твоа во вѣкы, / дѣлз рѣкѣ Твоєю не прѣзри:

Тебѣ подобаетъ хвалѣ, / Тебѣ подобаетъ пѣніе,
Тебѣ слава подобаетъ, / Отцѣ, и Сынѣ, и Свѣтломѣ дѣхѣ,
Нынѣ и присно, / и во вѣки вѣкѣвъ, аминь.

Діаконъ: Исполнимъ вечернюю молитву нашу Господевн.

Діакъ: Господи помилуй.

Заступи, спаси, помилуй и сохрани насъ Боже, Твоею благодатью.

Діакъ: Господи помилуй.

Вечера всегѡ совершенна, свѣта, мирна и безгрѣшна, оу Господа просимъ.

Діакъ: (посля кожного прохання) Подѣи Господи.

Ангела мирна, вѣрна наставника, хранителя дѣшз и тѣлесз нашихъ, оу Господа просимъ.

Прощеніа и ѡставленіа грѣхѣвъ и прегрѣшеній нашихъ, оу Господа просимъ.

Добрыхъ и полезныхъ дѣшамъ нашимъ, и мира мірови, оу Господа просимъ.

Прочеє время животѣ нашегѡ въ мирѣ и покаініи скончати, оу Господа просимъ.

Христіанскіа кончіны животѣ нашегѡ, безболѣзненны, непостыдны, мирны и добрагѡ ѡвѣта на страшнѣмъ сѣдци Христовѣ просимъ.

Пресвѣтѣю, пречистѣю, преблагословеннѣю, славною Владычницѣю нашу Богородницѣю и Приснодѣвѣю Марію со всѣми свѣтлыми помянувшє сѣми себѣ, и дрѣгѣ дрѣга, и весь животъ нашъ Христѣ Богу предадимъ.

Діакъ: Тебѣ Господи.

Іерей: Іакѡ блѣгъ и человеколюбєцъ Богъ єси, и Тебѣ слава

ВОЗСЫЛАЕМЪ, О́ТЦА, ѿ СЫНА, ѿ СВАТО́МУ ДУХУ, ны́нѣ ѿ прѣснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: Я́минь.

Іерей: Мѣръ вѣѣмъ.

Діакъ: ѿ ДУХОВИ ТВОЕМОУ.

Діаконъ: ГЛАВЫ ВАША ГОСПОДЕВИ ПРИКЛОНИТЕ.

Діакъ: ТѢБѢ ГОСПОДИ.

МОЛИ́ТВА ГЛѢВОПРИКЛО́НЕНІА:

ГОСПОДИ БО́ЖЕ НАШЕ, ПРИКЛОНИ́ВШЫ НЕБЕСА ѿ ГОШЕ́ДЫИ НА СПАСЕ́НІЕ РОДА ЧЕЛОВѢЧЕСКАГО, ПРИЗРИ НА РАБЫ ТВОА, ѿ НА ДОСТОА́НІЕ ТВОЕ. ТѢБѢ БО СТРА́ШНОМУ ѿ ЧЕЛОВѢКОЛЮ́БЦА СЪДІИ, ТВОИ РАБИ ПОКЛОНИ́ША ГЛАВЫ, СВОА ЖЕ ПОКОРИ́ША ВЪА, НЕ ѿ ЧЕЛОВѢКЪ ѡЖИДА́ЮЩЕ ПОМО́ЩИ, НО ТВОЕА ПРОСЯ́ЩЕ МИЛОСТИ, ѿ ТВОЕГО ЧА́ЮЩЕ СПАСЕ́НІА: ꙗ́же СОХРАНИ НА ВСА́КОЕ ВРЕ́МЯ, ѿ ПО НАСТОА́ЩЕМЪ ВЕ́ЧЕРѢ ѿ ВЪ ПРИХО́ДЯЩЮ НО́ЦЮ, ѿ ВСА́КАГО ВРАГА, ѿ ВСА́КАГО ПРОТІ́ВНАГО ДѢ́ЙСТВА ДІАВО́ЛЬСКАГО, ѿ ѿ ПОМЫШЛЕНІИ СЪВЕТНЫХЪ, ѿ ВОСПОМНИ́НІИ СЪВѢ́ДЫХЪ.

Тя́же ВОЗГЛАША́ЕТЪ ІЕРЕЙ: БѢДИ ДЕРЖА́ВА ЦА́РСТВА ТВОЕГО БЛАГОСЛОВЕ́НА ѿ ПРЕПРОСЛА́ВЛЕНА, О́ТЦА ѿ СЫНА, ѿ СВАТА́ГО ДУХА, ны́нѣ ѿ прѣснѡ, ѿ во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: Я́минь.

Коли велика Вечірня з Литією, то зараз іерей з хрестом, а диякон з кадильницею та всі присутні виходять у притвор. Диякон кадить ікони та людей у притворі. Народ співає литійні стихури за уставом. По завершенні стихир диякон виголошує литійну ектенію:

СПАСИ́ БО́ЖЕ ЛЮ́ДИ ТВОА, ѿ БЛАГОСЛОВИ ДОСТОА́НІЕ ТВОЕ: ПОСѢ́ТИ МІ́РЪ ТВОИ́ МИЛОСТІЮ ѿ ЦЕДРО́ТАМИ, ВОЗВЫ́СИ РО́ГЪ ХРИСТІА́НСКІИ, ѿ НИЗПОСЛА́ НА НИ́ МИЛОСТИ ТВОА БѢГА́ТЫА, МОЛИ́ТВАМИ ВСЕПРЕ́ЧІСТЫА ВЛАДЫ́ЧНИЦЫ НАШЕА БОГОРО́ДНИЦЫ ѿ

Приснодѣвы Маріи: сілю честнагѡ ѿ животворѡщагѡ Крестѡ: застѣплѣнїи честнѣхъ небеснѣхъ сілѡ безплѣтнѣхъ: честнагѡ, славнагѡ пророка, предтечи ѿ крестїтелеѡ Іоанна: свѣтѣхъ славнѣхъ ѿ всехвалнѣхъ апѣстолѡ: ѿже во свѣтѣхъ ѡтцѣхъ нашихъ, ѿ вселенскѣхъ великѣхъ оучителѣй ѿ свѣтїтелей, Васїліѡ Великагѡ, Григорїѡ Богословоѡ ѿ Іоанна Златоустагѡ: ѿже во свѣтѣхъ ѡтцѡ нашихъ Нїколаѡ архїєпископа, Мѡрѡкїйскагѡ чюдотворца: свѣтѣхъ равноапѣстольнѣхъ Кѡрілла ѿ Медодїѡ, оучителѣй словенскѣхъ: свѣтагѡ священномѣченника Іоасафѡта: священномѣченника Феодѡра, єпископа Мѡкачевскагѡ: свѣтѣхъ славнѣхъ ѿ добродѣлнѣхъ мѣченнкѡвѡ: преподѡбнѣхъ ѿ богоноснѣхъ ѡтцѣхъ нашихъ Антѡнїѡ ѿ Феодосїѡ печерскѣхъ, ѿ прѡчїихъ преподѡбнѣхъ ѿ богоноснѣхъ ѡтцѣхъ нашихъ: свѣтѣхъ ѿ праведнѣхъ богооцѣхъ Іоакїма ѿ Анны: свѣтагѡ (ѿма рекъ,) / якогѡ є храм/, свѣтагѡ (ѿма рекъ) /якогѡ є день/ єгѡже памѣть совершѡемъ, ѿ всѣхъ свѣтѣхъ, мѡлимъ Тѡ многомїлоствѣ Господи, оубѡиши насъ грѣшнѣхъ молѡщнѣсѡ Тебѣ, ѿ помїлѡи насъ.

Дїѡкс: Господи помїлѡи. (12)

Ѹще мѡлимъ ѡ свѣтѣишемъ вселенствѣ архїєрѣѣ нашемъ (ѿма рекъ), Пѡпѣ Римствѣмъ, ѿ преосвѣщеннѣишемъ архїєпископѣ ѿ Митрополїтѣ нашемъ Кѡръ (ѿма рекъ), ѿ боголюбївѣмъ єпископѣ нашемъ Кѡръ (ѿма рекъ), ѡ ѡтцѣхъ нашихъ дѡхѡвнѣхъ, ѿ всѣхъ во Христѣ братїи нашей, ѿ всѡкоѡ дѡшїи христїанствѣи, скорѡѡцїей же ѿ ѡзлѡбленнѣи, мїлѡсти бѡжїи ѿ помѡци тѣбѡщїей. ѡ покровѣнїи града сѣгѡ ѿ жнѡщнѣхъ вѡ немъ (ѿли вѣси сѡ ѿ жнѡщнѣхъ вѡ нѣи, ѿли свѣтѣѡ ѡбїтели сѡ ѿ жнѡщнѣхъ вѡ нѣи:) ѡ мїртѣ ѿ состоѡнїи всѣгѡ мїра, ѡ благостоѡнїи свѣтѣхъ бѡжїихъ церкѡвѣи, ѡ спасѣнїи ѿ помѡци со тцѡнїемъ ѿ стѡрѡмъ бѡжїимъ тѣбѡщїихъ ѿ сѡжѡщнѣхъ ѡтцѣхъ ѿ братїи нашихъ, ѡ ѡстѡвльшнѣсѡ ѿ ѡшѣствїи

сѣщнихъ, ѡ нѣцѣленіи въ нѣмоцехъ лежащихъ, ѡ оупеніи, ѡслабѣ, блаженнои пѣматни ѡ ѡставленіи грѣхѡвъ всѣхъ прежде ѡшѣдшихъ ѡтѣцъ ѡ братіи нашихъ, заѣ лежащихъ ѡ покаянѣ правослаивныхъ, ѡ нѣзбавленіи плѣненныхъ, ѡ братіахъ нашихъ въ слѣдбахъ сѣщихъ, ѡ всѣхъ слѣжащихъ ѡ слѣжившихъ во свѣтѣмъ храмѣ сѣмъ (или свѣтѣи ѡбнѣтели сѣи), рѣемъ вси:

Діакъ: Кѣріе, ѣленсонъ. (12)

Іерей: Оупыши ны Бѡже Спасителю нашъ, оупованіе всѣхъ конѣи земли, ѡ сѣщихъ въ моріи далече: ѡ мѣлостиве, мѣлостивъ въди, Владыко, ѡ грѣсѣхъ нашихъ, ѡ помнѣи ны. Мѣлостивъ во ѡ челоуѣколюбѣцъ Бѡгъ сѣи, ѡ Тебѣ славу возсылаемъ, Ѳтцѣ, ѡ Сынѣ, ѡ Свѣтомѣ Дѣхѣ, нынѣ ѡ прѣсно, ѡ во вѣки вѣкѡвъ.

Діакъ: Ѥмѣнь.

Іерей: Мѣръ вѣемъ.

Діакъ: Ѥ дѣхови твоѣмъ.

Діаконъ: Главы наша Господѣи приклонимъ.

Діакъ: Тебѣ Господи.

Іерей: Владыко многомѣлостиве Господи, Исѣе Христѣ Бѡже нашъ, молѣтвами Всепрѣчнѣи Владычницы нашеи Богородици ѡ Приенодѣвы Маріи: сѣлоу чѣстнѣгѡ ѡ животворѣцагѡ Крѣста: застѣплѣнѣми чѣстнѣихъ небѣсныхъ сѣлзъ безплѣтнѣихъ: чѣстнѣгѡ славногѡ пророка, предѣчи ѡ крѣстнѣтелѣ Іѡанна: свѣтѣихъ славноихъ ѡ всехѣальнѣихъ апѣстѣлз: ѡже во свѣтѣихъ ѡтѣцъ нашихъ ѡ вселѣнскихъ велѣкнхъ оупнѣтелей ѡ свѣтнѣтелей, Касіѣи Велѣкагѡ, Гргѡріѣи Богослоуѣ ѡ Іѡанна Златѡсѣтагѡ: ѡже во свѣтѣихъ ѡтцѣ нашихъ Нѣколѣѣ архѣспнѣскопа, Мѣрлѣкнѣискагѡ чѣдѣотѣорѣца: свѣтѣихъ равноапѣстольнѣихъ Кѣрілла ѡ Мѣдѣдіѣ, оупнѣтелеи словѣнскихъ: свѣтѣгѡ свѣщенномѣченника Іѡсафѣта: свѣщенномѣченника Феодѣра, спнѣскопа Мѣкѣчевскаго: свѣтѣихъ славноихъ ѡ добропѣднѣихъ мѣченникѡвъ: препѣдѣбнѣихъ ѡ

БОГОНОСИУХЪ ОУТЪЦЪ НАШУХЪ АНТЪОНІА НЪ ФЕОДОСІА ПЕЧЕРСКУХЪ, НЪ
 ПРОЧИУХЪ ПРЕПОДОБНУХЪ НЪ БОГОНОСИУХЪ ОУТЪЦЪ НАШУХЪ: СВАТЫХЪ
 НЪ ПРАВЕДНУХЪ БОГОУТЪЦЪ ІВАКІМА НЪ АННЫ: СВАТАГѠ (ИМА
 РЕКЪ,) /якого є храм/, СВАТАГѠ (ИМА РЕКЪ) /якого є день/ СГѠЖЕ
 ПАМАТЬ СОВЕРШАЕМЪ, НЪ ВСѢХЪ СВАТЫХЪ, БЛАГОПРІАТНѠ СОТВОРН
 МОЛІТВѠ НАШѠ, ДАРѠНІА НАМЪ УСТАВЛЕНІЕ ПРЕГРѢШЕНІЙ НАШУХЪ,
 ПОКРЫЙ НАСЪ КРѠВОМЪ КРИЛѠ ТВОЕЮ, ѠЖЕНІА Ѡ НАСЪ ВСАКАГО ВРАГА
 НЪ СДПОСТАТА, ОУМІРНІА НАШѠ ЖІЗНЬ: ГОСПОДИ, ПОМІЛѠНІА НАСЪ НЪ МІРЪ
 ТВОЙ, НЪ СПАСІА ДѠШУ НАШѠ, ІАКѠ БЛАГЪ НЪ ЧЕЛОВѢКОЛЮБЕЦЪ.

А́нкъ: А́МНІНЬ.

*По завершенні ектеній ієрей з дияконом ідуть до
 тетраподу на якому приготовані п'ять хлібів, пшениця,
 вино та елей. Всі інші вертаються на свої місця і співають
 стихури на стиховні.*

*На Вечірні слідує спів стихур на стиховні. У будні, якщо
 інше не приписано, до стихур співаємо наступні припиви:*

Сті́хъ 1: **Къ** ТЕБѢ ВОЗВЕДОУХЪ ОЧИ МОИ, ЖИВѠЩЕМѠ НА НЕБЕСИ,
 Є ІАКѠ ОЧИ РАБЪ ВЪ РАКѠ ГОСПОДІЙ СВОИУХЪ, ІАКѠ ОЧИ РАБЫНИ ВЪ
 РАКѠ ГОСПОЖИ СВОЕА: ТАКѠ ОЧИ НАШИ КО ГОСПОДѠ БОГѠ НАШЕМѠ,
 ДОНДЕЖЕ ОУЩЕДРИТЪ НАІ.

Сті́хъ 2: Помі́лѠнїа на́сѠ, Го́споди, помі́лѠнїа на́сѠ, іа́кѠ по
 мно́гѠ іспо́лннхомѠа о́уничиже́нїа: наипа́че напóлннѠа дѠша́ наша
 поноше́нїа гобзѠу́щихъ, н̄ о́уничиже́нїа го́рдыхъ.

По завершенні стихур на стиховні співаємо:

Ны́нѣ ѡ́пѠщѠеши раба́ Твоегò, Влады́ко, по глаго́лѠ
 ТвоемѠ, єз мѠромъ: іа́кѠ вѣдѣста́ О́чи моѠ сплѠенїе́ Твое, ѣ́же
 є́си о́угото́валъ предъ лицѠмъ всѢхъ люде́й, свѣ́тъ во ѡ́кровенїе
 іа́зыкъвѠ, н̄ сла́вѠ люде́й Твои́хъ Ізра́нлѠ.

Трн̄сва́тоє. По О́тче на́шѠ: **Ієре́й:** Іа́кѠ Твое́ є́сть ца́ртво:
А́нкъ: А́МНІНЬ.

Зараз співаються тропарі по уставу та слідує великий відпуст.

Якщо повсякденна Вечірня, то після тропарів співається сугуба ектенія від прохання Помі́лѣй на́съ Го́же: і відтак слідує малий відпуст, тобто:

Діа́конъ: Пре́мудро́сть. **А́н҃кс:** Че́стнѣ́йшю херу́вїмъ:
Ієре́й: Сла́ва Тебѣ́: **А́н҃кс:** Сла́ва: ѿ ны́нѣ́: Го́споди поми́лѣй (3).
 Благо́слови. **Ієре́й:** Хри́сто́съ и́стинный Го́тъ на́шъ:

Коли велика Вечірня з Литією, то диякон обкаджує тричі (на кожному співі тропаря) хліб, вишеницю, вино та єлей які виставлені на тетрапод, а ієрей співає перший раз тропар. Після цього народ повторює тропар два рази, або один раз повторює тропар святого і Богородице Дѣво: один раз. По завершені співу тропарів диякон виголошує:

Го́сподѸ помолї́мса.

А́н҃кс: Го́споди поми́лѣй.

Ієре́й: бере один хліб і благословить ним інші хліби, а потім ставить його на місце і виголошує молитву

Го́споди Іисусе Хри́сте Го́же на́шъ, благо́словї́вый па́ть хлѣ́бъвъ ѿ па́ть ты́сѣцъ насы́тнвы́й, са́мъ благо́словї́ (благо́словляє правою рукою хліби, пшеницю, вино та єлей) хлѣ́бы сїа́, пше́нїцѸ, вїно́ ѿ є́лей: ѿ о́умно́жн а́ въ гра́дѣ се́мъ (їа́нї въ ве́сн се́й, іа́нї въ свѣтѣ́й о́бїтєлї се́й), ѿ во всѣ́мъ мі́рѣ́ Тво́ємъ, ѿ въ́шїю́щыа ѿ́ нїхъ вѣ́рныа ѿсѣ́тї. Іа́кѡ Ты́ є́си благо́словля́а ѿсѣ́ща́а всѣ́хъ, Хри́сте Го́же на́шъ, ѿ Тебѣ́ сла́вѸ возсыла́емъ, со безнача́льнымъ Тво́имъ О́тцє́мъ, ѿ Всесѣ́тнѣ́мъ, ѿ благо́мъ, ѿ жнєотво́ра́щнѣ́мъ Тво́имъ ДѸхо́мъ, ны́нѣ́ ѿ прї́сно, ѿ во вѣ́кн вѣ́кѡвъ.

А́н҃кс: Іа́мїнь.

Ієрей співає один раз БѸди́ іма́ Го́сподне благо́словє́но ѿ ны́нѣ́ ѿ до вѣ́ка обкаджуєчи при цьому з передньої сторони

освячені хліби, пшеницю, вино та єлей. Вірні повторюють Псдм їма Господне: два рази. В часі співу іерей з дияконом ідуть до святилища, а народ співає 33-й Псалом.

Благословлю Господа на всякое время, / вьинѹ хвала ѿ Г҃оу
во оутѣхѹ моихѹ.

Ѡ Господѣ похвалянтца душа моя: / да оубышатъ крѣтцын
и возвеселятца.

Возвеличьте Господа со мною, / и вознесемъ їма Г҃оу
вкѹпѣ.

Взыскаѹх Господа, и оубыша ма / и ѿ всѣхѹ скорбей
моихѹ извави ма.

Прнстѹпите къ Немѹ и просвѣтїтца, / и лица ваша не
постыдаѹтца.

Сей нищїи воззва, и Господѣ оубыша ѱ, / и ѿ всѣхѹ
скорбей Г҃оу спае ѱ.

Ѡполнїтца ангелъ Господень ѿкрестъ боащнхца Г҃оу / и
извавнтъ ѱх.

Вкѹсите и вѣдите, їакъ блга Господѣ: / блаженъ мѹжъ,
їже оуповаѣтъ на нь.

Боїтца Господа, вси свѣтїи Г҃оу, / їакъ несть лишенїа
боащнхца Г҃оу.

Богаїтїи ѿвеницаша и взалкаша: / взыскающїи же Господа
не лишѹтца всѣкаго блга.

Після завершення Псалма іерей відчиняє царські двері та благословляє народ:

Благословенїе Господне на васъ, Тогѹ благодатїю и
человѣколюбїемъ, всегда, нынѣ и прїсно, и во вѣки вѣкѹвъ.

Анкъ: їмїнь.

*Якщо відразу слїдує Утренняя, то пївець починає Слава въ
вышннхѹ Г҃огѹ, а якщо Утренняя буде вранці, то тепер слїдує
великий відпуст.*

Діакон: Премудрость.

Діак: Благословн.

Іерей: Сынъ благословенъ Христоузъ Божъ нашъ, всегда, нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ.

Діак: Яминь. Оутверди Боже, святѣю Кадоліческѣю вѣрѣ, во вѣки вѣковъ.

Іерей: Пресвятѣа Богородице, спаси насъ.

Діак: Честнѣйшѣю херувимъ, и славнѣйшѣю безъ сравненіа Серафимъ, безъ истлѣніа Бога Слова рождшѣю, свцѣю Богородицѣ тѣ велнчѣемъ.

Іерей: Слава тебѣ, Христе Боже, оупованіе наше, слава тебѣ.

Діак: Слава Отцѣ, и Сынѣ, и Святѣму Духѣ, и нынѣ и прѣсно, и во вѣки вѣковъ, яминь. Господи помилуй, Господи помилуй, Господи помилуй. Благословн.

Іерей: Христоузъ истинный Богъ нашъ, молитвами пречистыа своеа Матере, преподобныхъ и богоносныхъ отцевъ нашихъ, и всѣхъ святыхъ, помилуетъ и спасетъ насъ, ѣкѣ блгъ и человеколюбецъ.

Діак: Яминь.

У періоді св. Чотирьдесятниці після Нынѣ ѿпущаешн: слідуєть тропарі з поклонами на глас 1.

Богородице дѣво раднѣа, благодѣтнаа Маріе, Господь съ Тобою: благословѣна Ты въ женахъ, и благословенъ плодъ чрева Твоего, ѣкѣ родилъ єси Христа Спася, Нзбавителя дшамъ нашихъ. *Доземний поклон*

Слава:

Крестителю Христоувъ, тебѣ молнмса всѣхъ насъ помани, да нзбавнмса ѿ беззаконій нашихъ: тебѣ бо дана бысть благодѣть молитнса за ны. *Доземний поклон*

И нынѣ:

Молі́те ѿ насъ свѣтѣи апѳстолѣи, прорѳцы мѳченицы вси свѣтѣи, да ѡзбѣвѣмѣ ѿ вѣдъ ѡ скорбѣи: вѣсѣ во предстѣтелѣи тѣплыѣ ко Спасѣ вси стажахоумъ. *Доземний поклон*

Іерей: Пѳдъ твою мѣлѳсть прѣвѣгаемъ Богородѣце Дѣво, молі́твѣи на́шихъ не прѣзри во скорбѣхъ, но ѿ вѣдъ ѡзбѣви насъ ѣдѣна чѣстаѣ, ѡ благословѣннаѣ. *Без поклону*

Гѳсподи помѣди (40). Гѳсподи, благослови.

Іерей: Сѣи благословѣнъ Христѳсъ Бѳгъ на́шъ, всегда, нынѣ ѡ прѣнѣ, ѡ во вѣки вѣкѳвѣ.

Аѣкъ: Імѣнь.

Іерей: Небѣснѣи царѳ, Богохранѣмнѣи наро́дъ на́шъ ѳкрѣпѣи, вѣрѳ ѳтвердѣи, ѣзыки ѳкрѳти, мѣрѣ ѳмирѣи, гра́дъ сѣи, (ѡнѣ вѣсь, ѡнѣ свѣтѳю ѳбѣтѣль сѣю) добрѣ сохрани, прѣжде ѿшѣдшыѣи ѳтцѣи ѡ брѣтѣю на́шѣи вѣ крѳвѣхъ правѣднѣхъ ѳчѣнѣи, ѡ насъ вѣ поклѣнѣи ѡ ѡповѣданѣи прѣимѣи ѡ помѣди, ѣкѣ блѣгъ ѡ чѣловѣколюбѣцѣи.

Аѣкъ: Імѣнь.

Гѳсподи помѣди (3). Слѣва: ѡ нынѣ: Чѣстѣнѣишѳю хѣрѣвѣмъ: Іменѣмъ Господнѣмъ благослови, ѳтче.

Іерей: Молі́твѣи свѣтѣихъ ѳтѣцъ на́шихъ, Гѳсподи Іисѣсе Христѣ, Бѳже на́шъ, помѣди на́съ.

Аѣкъ: Імѣнь.

Тепер слѣдують поклони з молитвою св. Єфрема Сирійського:

Гѳсподи ѡ Владѣко жѣвѳтѣ моегѳ, дѳхъ ѳнѣнѣиѣ, небреженѣиѣ, любѳначѣлѣиѣ ѡ празднослѳвѣиѣ, ѿженѣи ѿ менѣ. *Доземний поклон*

Дѳхъ же цѣломѳдрѣиѣ, смиренѳдрѣиѣ, терпѣнѣиѣ ѡ любѣѣ, дѣрѣи мѣ раѣѣ Твоѣмѣ. *Доземний поклон*

Ѣи Гѳсподи Царѳ, дѣждѣ мѣ зрѣтѣи моѣи прѣгрѣшѣнѣиѣ, ѡ не ѿѣждаѣтѣи брѣтѣи моегѳ: ѣкѣ благословѣнъ ѣси во вѣки вѣкѳвѣ. *Доземний поклон*

Також 12 малих поклонів із молитвою (4 рази по 3 молитви)

Бо́же, мнѣ грѣшномѹ.

Бо́же, ѡчи́сти грѣхѣ моѹ нѣ помнѣй мѹ.

Беззачисла согрѣшихъ, Господи, прости мѹ.

На завершення всі три прохання молитви Єфрема Господи нѣ Владыко живото моегѹ: з одним доземним поклоном в кінці. У неділю ввечері на цьому місці буває найменший відпуст, тобто від Іерей: Слава тебе, Христе Боже:

У інші дні тепер: Пресвѣтѹе Пресвѣтѹа Трѹнце: По Отче нашъ: **Іерей:** Гакъ твоє єсть царство: Господи помнѣй (12).

Іерей: Всевѣтѹа Трѹнце, єдиношчнна держава, нераздѣлное царство, всѣхъ благъ винѹбнаа, благоволи въ настоѹщій єй часъ нѣ ѡ мнѣ грѣшнѣмъ, нѣ всѹ мнѣ ѡмыи скверны, нѣ просвѣти мнѣ смысла, гакъ да всегда воспѣваю славолюбю, нѣ глаголю: єдинъ свѣтъ, єдинъ Господь, Іисусъ Христосъ, въ славу Бога Отца, аминь.

Лік: Бѹди ѡма Господне благословєно ѡ нынѣ нѣ до вѣка. (3).

Псалом 33

Благослови Господа на всѹкое время, / въи́хъ хвала єгѹ во ѡутѣхъ моихъ.

Ѡ Господѣ похвалите дѹша моѹ: / да ѡслышатъ кротцын нѣ возвеселѣтѹ.

Возвеличте Господа со мною, / нѣ вознесемъ ѡма єгѹ въшпѣ.

Взыскахъ Господа, нѣ ѡслыша мѹ / нѣ ѡ всѣхъ скорбей моихъ нѣзѣви мѹ.

Пристѹпите къ немѹ нѣ просвѣтитѹтѹ, / нѣ лица вѹша не постыдѣтѹтѹ.

Єй нищій воззва, нѣ Господь ѡслыша ѡ, / нѣ ѡ всѣхъ скорбей єгѹ спасѣ ѡ.

Уполнітєа ѿнгелз Господєнь ѿкрєстз бо́щнїа Ёгѡ / ѿ
нзбáвнтз нѣхз.

Вкѡдїтє н вїднтє, їакѡ блáгз Гóсподь: / блáжєнз мѡжз,
нже оуповáетз нáнь.

Бóйтєа Гóспода, всѣ свáтїн Ёгѡ, / їакѡ нѣстє лншєнїа
бо́щымсá Ёгѡ.

Богáтїн ѡбннцáшá н взлкáшá: / взыскáющїн же Гóспода
не лншáтєа всáкáгѡ блáга.

Прїндїтє, чáдá, послѡшáйтє менє, / стрáхѸ Гóсподню нáчѸ
вáсз.

Ктó єстє чєловѣкз хотáнї жнвóтз, / любáнї днї вїдѣтн
блáгн;

Оудєржн ѡзыкз твóн ѡ слá / ѿ оустнѣ твон, єже не
глáгóлчн льстн.

Оуклонїсá ѡ слá н сотворн блáго: / взыщн мїра н поженн
н.

Очи Гóсподнн нá прáведнѡа, / ѿ оўшн Ёгѡ вз молнтєѸ
нѣхз.

Лнцє же Гóсподне нá твора́щымá слáа, / єже потребнїтн
ѡ зємлн пáмáтє нѣхз.

Воззвáшá прáведнїн, н Гóсподь оўслýшá нѣхз / н ѡ всѣхз
скорбєй нѣхз нзбáвн нѣхз.

Блнз Гóсподь сокрдшєннѡхз сєрдцємз, / н смнрєннѡа
дѸхомз спáсєтз.

Мнѡгн кѡрєн прáведнѡмз, / н ѡ всѣхз нѣхз нзбáвнтз ѡ
Гóсподь.

Хрáнїтз Гóсподь всá кѡстн нѣхз, / нн єдннá ѡ ннѣхз
сокрдшнтєа.

Смєрть грѣшннкѡвз лютá, / н нєлвїдáщїн прáведнáгѡ
прєгрѣшáтз.

Нзбáвнтз Гóсподь дѸшы рáбєз своѡхз, / н не прєгрѣшáтз

всїх оуповаіюціи на Него.

Достойно єсть іакѡ вѣстиннѣ блажити тѣ Богородицѣ,
присноблаженнѣю и Пренепорочнѣю и Матерь Бога нашего.

Діаконъ: Премудрость.

Діакъ: Честнѣйшѣю Херувімъ, и славнѣйшѣю безъ сравненїа
Серафімъ, безъ истаїенїа Бога Слова рождшѣю, сщцѣю Богородицѣ
тѣ величїемъ.

Іерей: Слава тебе, Христе Боже, оупованїе наше, слава тебе.

Діакъ: Слава: и нынѣ: Господи помилуй (3). Благослови.

Іерей: Христосъ истинный Богъ нашъ: